

Dansens Psykologi

Dr. D.T. Suzuki, som var den människa som presenterade Zen Buddhismen för Västvärlden, använder i sin essä 'Zen och psykoanalys' termerna person, individ, Jag och ego som synonymer.

Egot anses som en del av det högre Jaget, med versal – och Jaget är det som man inom Zen Buddhismen försöker greppa genom att inte greppa det, då det är Ouppnåbart.

Jag skriver i mitt förord till en annan text utav Suzuki följande:

Ifall vi också skulle kunna tänka oss att uttrycka oss själva i dans, i bilder, i toner, skulle kanske inte orden (så resonerar Burroughs) ha en sådan makt över oss.

Burroughs var vad man kallar en 'Rebel par excellence', inom den Engelska litteraturen, och som sådan arbetade hans litteratur med Jagets lägre aspekter, dvs. det undermedvetna. Effekterna hans böcker har på läsaren är att det undermedvetna inses, vari sanningen i det hela ligger, och detta utvecklar libido, sexuell energi, som kan upplevas som okontrollerat, skrämmande – att man mister kontrollen över sig själv.

Burroughs menar mycket riktigt att ett virus, som han i sitt senare liv, då han skriver Röda nattens städer trilogin kommer fram till är Det mänskliga viruset, kallat Virus B-23. Han tillskriver det genom öppna allegorier (inget sätt att försöka dominera genom usurpation här inte) det som är det centrala temat för trilogins viktigaste roman: Den röda nattens städer, det han kallar The hanging of Jerry Green.

Jerry Green är en tonåring som just blivit vuxen, men som lever kvar i hippie-drömmen om att gå ut på klubbar och dansa, dricka alkohol och ligga med brudar. Detektiven Snyder får till uppdrag utav Jerrys familj att försöka spåra upp honom. Det visar sig att han genomgått *decapitation* (dvs. *huvudet har skiljts från kroppen*) (eller kanske ska vi kalla det decapitilization?) i en svartmagisk akt som tjänar Mr. and Mrs. Big, några personer som framförallt är involverade i Big Pharma (Läkemedelsindustrin). I denna svartmagiska akt ingick det att när han först hängdes, fånga sperman som automatiskt sprutar ut genom phallosen när en människa hängs i en gyllene *goblet* (*bägare*).

Detta tema är centralt för Burroughs, varför boken är hans antagligen viktigaste. Vad Burroughs litteratur har som effekt, är nämligen ungefär detsamma som en hängning av det sjuka, vanemässiga, jargong-artade sinnet, som följer den svartmagi som Mr. and Mrs. Big projicerar ut över världen.

T.ex. så har en ny karaktärsanatomi uppstått hos de blint ovetande proselyterna av Mr. and Mrs. Big att döma ut *vittnena* till en sådan svartmagisk akt. Och mycket riktigt, det fanns vittnen i Burroughs roman till akten. Vittnena var något av det viktigaste.

Några av dessa dog i en flygplans krasch, och huvudvittnet var en heroinist, en hip kille som blivit erbjuden en langning ifall han bara först bevittnade akten. Sedan var det meningen att han skulle dö av en överdos, då heroinet var alldeles för procenthaltigt för att användas.

En grupp av vittnena skulle alltså dö, efter att först ha 'seglat högt' och därefter störtat i kontraktion. Den andre skulle dö, huvudvittnet alltså, utav alltför stor njutnings-expansion.

Här målar Burroughs med skrämmande precision just det som mönstret, den svartmagiska räfflingen i amukdhala av svartmagiker ristat in i gemene mans medvetande.

Pornografi är idag ett högst vanligt fenomen, speciellt bland den yngre generationen. Genom datorns användning har den gått *vulgaris*, dvs. blivit allmänt känt. Men, det är inte porrstjärnorna på duken som samhällets kritik framförallt riktar sig mot, utan mot vittnena. En tystnadskultur har uppstått, där man förväntas att absolut inte, vad man än gör, prata om att man skulle ha sett på pornografi. Och har man där råkat bli vittne till The hanging of Jerry Green, en svartmagisk akt som vanligtvis utförs på vida yngre personer, oftast spädbarn, så har man enligt Mr and Mrs. Bigs ovetande proselyter, hamnat i en andlig säck, rent samhällsmässigt sett, som är hart när omöjlig att fly från. 'Car crash.. plane crash' tänker Snyder när han får veta att också Jerry Green föräldrar senare "råkar" dö i en bil olycka.

Så, moralen har vänts, ifrån fördömandet av utövarna för omoral, till de som enbart bevittnat denna, oftast från en oskyldigt ovetande position.

'Psykopati är tron att oskyldiga offer kan utplåna förövarens synder' har jag skrivit någonstans.

Vart kommer då dans in i bilden? och vad skiljer den från andra konstformer?

Dans är egots konstform: Philip Lamprecht sa i Efter tio hos Malou 27 April 2021, att 'dans är att uttrycka känslor'. Det finns en gammal föreställning om att psykopati är viljesvaghet. Den som vill något, typ, följa Profet Muhammads Sunnah, eller nå Zen Buddhistisk Upplysning, är någon som inte allena styrs utav sina känslor, t.ex. om en sexbomb gör propåer och sedan vill gå hem och knulla, så ska en sådan person, som vill följa Profet Muhammads Sunnah, istället t.ex. gå över på det verbala planet och föreslå giftermål i Allahs namn. Jag skulle därför vilja tillägga till definitionen viljesvaghet, att det inte handlar om att vilja med de lägre schakten, där det undermedvetna ligger. Och detta är just poängen med Burroughs verk; hans verk nedbryter idén om psykopaten genom den konstant jagade känslan hos läsaren, att trots Burroughs utsvävande liv av sodomi, pedofili, drogmissbruk, och dråp på sin fru, så känner läsaren den krypande känslan att han trots allt är underlägsen Burroughs. Dvs. viljan hos den viljestarka är inte nog för att definiera en psykopat; en sådan vilja skvallrar enbart om att man låtit sig missledas av psykopater; viljan hos den viljestarka måste kopplas till en högre vilja, och det är denna Vilja som Zen Buddhisterna siktar på att sätta oss i kontakt med, Jaget med versal, och detta kan så småningom leda till Islam, att tro på Allahs Vilja som riktmärket för ens existens.

Psykologin siktar på att försöka hjälpa människor som är manipulerade av Mr and Mrs. Big, att känna sig tillfredsställda med detta. Det som de kallar "viljesvaga" personer, vilket vanligtvis bara är känslofullt förnimmande varelser som ännu inte nått insikt i sin natur, släpas till psykologer som ska tala om för dem att allt är bra, det är o.k. att du tittar på pornografi ibland, "alla gör det" och på det viset ursäktar även dessa något som inte finns i Islam, en handling som leder till tungt Karma, i massans namn som något "normalt". Den enda som vände sig emot denna tendens i psykoanalysens vaggla var Sigmund Freuds nära elev Wilhelm Reich. Han menade på att den sena psykoanalytiska skolan som utvecklades efter Sigmund Freuds bortgång, där man kom fram till att brottslingen begick sina brott för att den ville bli straffad, var befängt. Snacka om att slänga epitetet "viljesvag" på relativt sett oskyldiga!

Jerry Green var som sagt typ exemplet på den egocentriska personlighets typen; han gick ut och dansade, lekte med tanken på transvestitism, rökte på då och då med kokain inblandat ibland – han var vad man felaktigt brukar designera som 'en cool katt'. Varför valdes då han till offer? Var det för att Mr. and Mrs. Big ansåg att det fanns något 'fel' i hans egocentriska livsstil, som de inte kunde försona sig med? Jag skulle säga att han valdes till offer just för att han var en Number 1. någon som kultiverat sitt ego till en attraktiv form, för andra att beskåda, : dessa personer är vanligtvis 'klassens flitiga' i grundskolan, en som gör sina läxor, och håller sin känsla så att säga, åtskild från de intellektuella störningarna den felaktiga information samhället matar en med. Detta går vanligtvis bra upp till könsmognaden, men när den slår till så upptäcker den att den känner sig ostadig. Då vänder den sig till sina lustar, som man säger inom Islamisk terminologi, och börjar dyrka dessa. Känslan sammankopplas med lustkänslan – och ut kommer ett av samhällets 'framgångsrika barn' – som enligt Horace Engdahl 'nöjer sig med det ungefärliga' (Meteoror 1999). Det bryr sig inte om att se längre än näsan räcker, som man säger på svenska. Svenska Akademien hade från dess grundare Gustav den III av Sverige ett vackert motto: Snille och smak. Men, de som sitter i Akademien idag har vänt på ordningen: de kultiverar endast sin smak och glömmer bort snille. När de kultiverat den långt nog, så börjar de dock kalla sig själva för snillen.

Horace Engdahl var, som vi vet, från början danskritiker.

Vart kommer då, återigen, dans in i bilden?

Dans är, enligt Philip Lamprecht: att uttrycka känslor. Och som oftast, om det inte är t.ex. Sufi-dans där man dansar för Skaparen, så är objektet för dansen, som på t.ex. nattklubb, att uppnå sexuell tillfredsställelse. Egocentrism, leder till elitism, vilken leder till en bi-polär karaktärsanatomi: psykologi och dans. Psykologi på vardagsnivå: 'ett sätt att försörja sig på', och dans som ett sätt att tillfredsställa sina lustar.. Detta låter skrämmande likt den livsstil som i världen just nu är förhärskande, där pengar och sexuell tillfredsställelse är de två sakerna som finns i huvudet på de flesta.

Nafsande i Islamisk terminologi

Den store Sufi-lärde i modern tid – Muhammad Tahir ul Qadri – säger i sina föreläsningar om den allmänt erkänt störste Sufi-poeten genom tiderna – Jalal ud din Rumis diktverk Mathnawi – att det inte finns någon person i världen som inte behöver behandling för sin personlighet.

På arabiska heter person, Nafs, och – det svenska ordet 'nafsar' – beskriver faktiskt mycket bra vad det hela handlar om. Mycket av Engelskan och därmed svenskan har sitt ursprung i arabiska ord – så som 'su-muw-mun' (varm vind) – kommer Engelskans 'move' 'to be moved' 'I'm moved' alltså ordet som betecknar både inre och yttre rörelse.

Och J.R.R. Tolkien själv har lånat arabiskans ord för kall vind 'sau-ro-run' för att beteckna mörkrets furste på Midgård.

Även ordet rida på Engelska och svenska kommer från ordet för enbart vind: 'riy-hun'.

Inom Islam är det en synd att titta med *lust* på någon; de som har erfårit denna upplevelse vet att ögonens fixering i den stund man lustfyllt fixerar ögonen på någon av motsatta könet – är likt man nafsade (likt hundar som ser ut att bråka – men – plötsligt efter det den ene fått ned den andre på marken – plötsligt ger intrycket att vara i *total* jämvikt med varandra, och – det

som såg ut som ett hjärtslitande gräl – plötsligt upphörde – det var bara *nafsande*) – på samma sätt är det vanemässiga tittandet med lust på det motsatta könet – upphov till lättretlighet, att man lättare tappar humöret, och ger upphov till känslokast.

Även tron på Darwinismen sägs kunna härledas hit – då man genom att förlora balansen – lätt leds att gå in i *ringen av evolutionistiskt boxande*.

Man brukar säga att kärlek är ömsesidig.

Profet Muhammad säger, att ifall någon älskar dig, måste du älska tillbaka. Detta dock, med förutsättningen att du då också följer Islams regler (som att inte titta med lust, inte ha samlag före giftermål etc.)

BIT INTE DEN HAND SOM FÖDER DIG

En Zen-munk sa till sin Mästare:

'Jag pickar inifrån – jag ber dig picka utifrån' – görande en liknelse om sig själv som en o-kläckt fågelunge – och Mästaren som en fågel-förälder.

Man brukar i allmänna ordalag beskriva upplysthet – som Zen-munken söker – som ett *ego-löst* tillstånd. Egot hör djupt samman med det undermedvetna – och – egoistiska människor brukar kännetecknas med egenskapen att de är bra på att putta ned saker de anser opassande eller obehagliga – i *det undermedvetna*.

Det finns en gammal föreställning – om att mannen medvetandegör kvinnan – och att kvinnan ska förbli omedveten om sig själv.

R.H. Blyth skriver i *Zen and zen classics* – att en kvinna som hamnar i intellektuell dikotomi – förlorar sin kvinnlighet, och här är just den springande punkten mellan det som D.T. Suzuki benämner som den grundläggande konflikten mellan 'Öst och Väst' (i hans essä i boken – *Zen och Psykoanalys om Zen Buddhism* – som även innehåller en essä av Erich Fromm och en av Richard de Martino, uppkommen under en psykiatrisk konferens i Mexico 1957).

Ifall vi adopterar Suzuki terminologi – så kan vi säga att Väst förbjudit, med de strängaste straff på skalan, möjligheten för mannen att medvetandegöra kvinnan – och kallar denna livshållning för 'psykotisk'. Istället väljer Väst att härma kvinnan – i en analys som syftar till rent mekanisk kunskap – och dra ned kvinnan till nivån av ett materiellt ting.

Där 'Öst' försöker lyfta kvinnan mot Det omedvetna – och på detta vis medvetandegöra henne om sig själv, så vägrar 'Väst' lyssna på Jesus Krist – då han i Evangeliet säger:

'Ifall en blind människa leder en blind människa hamnar de bägge i diket'.

I 'Väst' är vägen ur det egofulla tillståndet att få det undermedvetna att medvetandegöras, och – det är detta man enligt den store psykoanalytikern (och även vetenskapsmannen, fastän detta officiellt betvivlas), Wilhelm Reich – kallar 'psykos'.

För att återgå till Jalal ud din Rumis Mathnawi – så som Muhammad Tahir ul Qadri i föreläsningarna *Secrets of the Spirit* och *The Mathnawi of Imam Jalaluddin al-Rumi* lägger

ned timmar för att försöka bena ut – så presenteras i detta första kapitel i Mathawi, tre karaktärer:

Sultanen, tjänarinnan, och guldsmeden (Sargar på persiska).

Sultanen, som enligt denna gamla historia äger både världslig och andlig makt, är en dag ute och jagar vilt – då han får se en vacker tjänarinna och blir kär i henne. Han köper henne och tar henne till sitt palats. Sultanen vinner hennes begär, men tjänarinnan blir efter några dagar sjuk.

Sultanen inkallar då alla möjliga doktorer – men ingen finner något fel på henne, fastän de använder *all sin intelligens* de kan nedlägga på att finna felet. Och tjänarinnan är fortfarande sjuk! Vi låter dessa första, denna 'läkar-kår', stå för 'Väst'.

Sultanen rusar då till Moskén och kastar sig knäböjande bedjande i tårar i bön till Gud. Under det tårarna strömmar faller han plötsligt i sömn.

Och Rumi skriver: En viss man hade en åsna men ingen pack-sadel.

Under sömnen har sultanen en dröm där en gammal man uppenbarar sig – och säger att 'imorgon det kommer en främling till dig, han är från mig.' Vidare: 'I hans sätt att bota, skåda absolut magi; i sin temperaments-fullhet, skåda Guds mäktighet!', och – *när solen gick upp* – uppenbarade sig främlingen.

Denna främling insåg att tjänarinnans smärta inte var från gul eller svart galla, och det kommenteras: 'från brasved kommer rök.'

Denna främling bad att få vara i enrum med tjänarinnan – för att kunna ställa vissa frågor; han frågade inte direkt ut henne för att veta det han gissade – att tjänarinnan var hemligt förälskad och att detta var hennes sjukdom. Han ställde frågor om hennes förflutna, vart hon växt upp, vilka städer hon besökt – alltmedan han noggrant kontrollerade hennes puls. Denna hoppade till då hon nämnde staden Samarkand, och då han frågade mera ingående hoppade hennes puls våldsamt då hon nämnde en guldsmed hon känd i staden. Främlingen frågade vart han bodde: hon sade då Sar-i-pul (Brohuvud), var det område han bodde i på Ghatafar-gatan (antagligen från ordet chattan, som betyder 'skära' 'avbryta' på arabiska).

Främlingen rekommenderade då Sultanen att anställa denna guldsmed vid sitt hov – och denne guldsmed – när han fick se den lön som utlovades – lämnade sin familj och barn i Samarkand och flyttade till kungens hov.

Men – Sultanen hade bestämt sig för att döda guldsmeden, alltmedan denne trodde sig se 'guld och gröna skogar'.

Kungen gifte de två – tjänarinnan och guldsmeden.

När de två förlustat sig i sex månader, och tjänarinnan fått tillbaka sin hälsa, började Sultanen sätta sin plan i verket – ; han förgiftade nu sakta guldsmeden – och då hans och hennes förhållande börjat med att de tittat med lust på varandra, och haft ett hemligt förhållande utom Guldsmedens äktenskap, där han gått emellan sin familj och henne likt fram och tillbaka på en

bro – då denne guldsmed med tidens förgiftning blev ful – förlorade tjänarinnans hjärta sin smak för guldsmeden.

Muhammad Tahir ul Qadri förklarar att guldsmeden står för världslighet, tjänarinnan för nafs, och Sultanen för själen.

Rumi ursäktar sedan denna handling med att sultanen förgiftade guldsmeden efter det att han genom Främlingen som kom genom drömmen mottagit gudomlig inspiration om att han skulle göra så. Rumi jämför med Khidr, huvudgestalten i Quranens Sura 18. som Allah uppenbarar för Moses som överlägsen Moses och därmed varande Moses lärare.

Moses får följa Khidr på villkoret att han inte frågar honom något innan Khidr själv nämnt det för honom. Tecknet på Khidrs närvaro är att en fisk som Moses och hans tjänare ska äta till middagsmål – blir levande – och hoppar på en konstigt sätt tillbaka in i havet (med tanke på 'psykos' att det *undermedvetna* medvetandegörs.)

Första gången Moses förlorar fattningen är då Khidr borrar hål i en båt de gratis får korsa en flodarm med – . Muhammad Tahir ul Qadri förklarar att sultanen som skulle ha exproprierat denna båt i sura 18, och ifall inte Khidr borrar hål i skrovet – skulle ha exproprierat båten – är Iblis (Satan) – och – att båten står för Nafs.

Han citerar där Sufi-poeten Iqbal – som säger att:

'bara de trasiga personligheterna är möjliga att rädda.'

Denna sultan (Iblis) exproprierade nämligen på just denna flod varje oskadad båt.

Nästa sak Khidr gör är att han tar en pojke de möter, han tar dennes huvud i sin hand och spräcker skallen på pojken – på detta vis dödande denne.

Detta är andra gången Moses förlorar fattningen – men – förklaringen vi sedan får – är att pojkens föräldrar var troende människor – och – att Allah tänkte välsigna dem med en ny avkomma – som inte – likt denna bus-unge- skulle bereda dem sorg och prövning.

Tredje gången Moses förlorar fattningen – är då Khidr med sin hands krafter rätar upp en vägg som är på väg att falla – och – när Moses då för tredje gången förlorar fattningen och undrar varför han inte tar betalt för detta arbete, förklarar Khidr att detta är punkten då det är dags för dem att skiljas. Så förklarar Khidr innebörden av de tre handlingarna Moses förlorade fattningen av att åskåda.

Khidr förklarar att han rätade upp väggen för att under den låg en skatt som tillhörde två ynglingar som ännu (pga. sin unga ålder) var satt under förmyndarskap. Han ville att de senare skulle få glädje när de fann denna skatt.

Khidr slutar med att säga att han inte hade gjort allt detta på eget bevåg – utan att det var gudomligt inspirerat.

I vers 230, skriver Rumi:

Sultanen utförde inte sitt mord pga. lust.,

och – i vers 234:

Ifall Sultanens handling inte var inspirerad av Gud, skulle han ha varit en hund som sliter i sitt byte, inte en sultan.

I vers 238:

Sultanen förgiftade med Reson; kalla honom inte en galning.

och i 239:

Hade det varit sultanens begär att mörda en muslim, hade jag varit en icke-troende om jag nämnd dennes namn med pris.

Nafs, – tjänarinnan – står alltså för kroppen, ego, det undermedvetna, till skillnad från Ruh (Själ) Sultanen, det omedvetna.

Allah säger i Quranen: Men när vi rör era kroppar det minsta, skriker ni.

Ruh (själen) måste göra Nafs medvetet – och det var detta som Rumi i denna Mathnawis första kapitel illustrerade. Detta är dess behandling av Nafs, att dö från världsliga begär, och detta frigör libido (istället för att, som i den vanliga konspirationen binda det i obeliskens form).

Kvinnan blir medveten om sig själv genom Sultanen.

Enligt *en gammal* föreställning, ska kvinnan förbli omedveten, som vi tidigare citerat Blyth, så förlorar en kvinna som hamnar i intellektuell dikotomi sin kvinnlighet. Den gamla föreställningen om mannens företräde framför kvinnan – så som Allah säger i Quranen att 'mannen och kvinnan har samma rättigheter inför Skaparen – men – mannens rättigheter är *ett steg före*' , den gamla ordningen där Sultanen (Ruh) var den bestämmande.

Profet Muhammad säger: 'When ignorance prevails, look for Doomsday', dvs. då guldsmeden, Sargar, det världsliga begäret börjar styra världen – och förgifta sultanen.

Profet Muhammad ställde sig även en dag upp och talade inför folket:

Å! Ni kvinnor! Vet ni att majoriteten av Helvetets invånare består av er?! Det är för att, när ni finner något fel hos mannen ni älskar, säger ni: Jag har inte fått något gott utav dig överhuvudtaget.

I en sådan värld skulle framspringa teorier om kvinnans naturliga överlägsenhet framför mannen.

Cancer – om man tittar på sjukdomen med det filosofiska ögat – kan betraktas som en typ av fysisk skizofreni; *cellerna delar sig*.

Demens – om man åter igen tittar med samma filosofiska öga – kan betraktas som post-psykos.

Den medvetandegörande libidon hos mannen – riskerar upptända kärlek – och inte bara begär hos kvinnan – vilket är vad Iblis (Satan) slåss mot. (även orden 'in' (sv. 'i') och bliss, kommer från arabiskan.)

Iblis vill inte låta Adham och Eve leva ifred i Paradisets Lustgårdar. En sådan förening trotsar 'Väst' – det analytiska begäret, och kan leda till att mannen och kvinnan, kan betrakta varandra i något som inom Islam kallas Maqtoob: Allahs vilja, i t.om. ett överskridande, en trascendens av Allahs lagar!

Detta beskriver William Blake i Gates of Eden, där han skriver:

Mutual forgiveness of each vice, such are the Gates of Paradise.

I denna artikel, har vi använt begreppen; ego, nafs (person), undermedvetet, kropp, tjänarinna – så som synonymt.

Vi kan säga att guldsmeden idag, vill infektera oss alla med det att vi förgiftar Ruh, Själen. Bara vi tänder en lampa eller duschar varmt, så har vi tårt på naturens resurser.

D.T. Suzuki citerar i sin essä Vad är Zen? följande;

'Det sägs att den forntida Prins Nata, gav sitt kött tillbaka till sin moder, och sina ben tillbaka till sin fader, och att då uppträdande som sig själv i sin ursprungliga gestalt, utförde Prinsen stora mirakel.

Å Bröder, hur tror ni att detta kunde ske?

Hans köttsliga delar återlämnas till hans moder och hans beniga portioner till hans far; i vilken ursprunglig kropp manifesterade Prinsen sig själv?

Ifall ni, Å Bröder, kunde se in i denna historias mening, skulle ni ha era fem Skandhas fullständigt renade, och svälja upp de tio kvarteren.

Lyssna till min Gatha:

Benen till hans far och köttet till hans mor,

Vilken kropp har Prinsen?

Lyssna uppmärksamt på mig, Å mina bröder!

Bergen och floderna och den stora jorden –

Där är hans Kropp fullständigt synlig:

Alla världarna i de tio kvarteren är på den,

alla kalpas och levande varelser däri

Visar varken gående eller kommande.

Och kom ihåg, detta prat av mig ska inte bli verbalt

tolkat!

Och guldsmeden vill inte ha något annat än teknik som just är destruktiv; detta är 'Väst', det analytiska sinnet. Detta verkar vara en uträknad plan av Sargar, för att befläcka oss alla med synd, ty, en obefläckad varelse äger ett andligt skydd, som gör att man inte kan offra denne utan att få kännbara andliga konsekvenser. Kallfusion, så som Fletchman och hans kollega upptäckte kunde producera elektricitet, genom att i en spiral samla väteatomer från havsvattnet, och det 'mirakulöst' uppstå en kallfusionreaktion, något som håller haven levande normalt, ansågs som 'patologisk vetenskap' och ingen vad jag vet utom en Italienare som heter Rossini har utvecklad denna teknik till något för allmänna marknaden.

En samlad journalistkår beskyllde Nikolai Tesla för att vara i maskopi med Djävulen, när han förevisade dem sin automobil som gick på orgonenergi, bilen drevs utan drivmedel med energi ur luften som samlades med en antenn kopplad till bilen. Tesla blev så förbannad, likt besatt av Djävulen, att han förstörde sin automobil och hävdade att 'världen inte förtjänar den'. Han tänkte nog inte på att författaren till denna artikel skulle velat haft den.

Professor Konstantin Meyl uppfann en mobiltelefon som drevs med orgonenergi; den behövde aldrig laddas, var omöjlig att avlyssna, och kunde ringa till vilken mottagare som helst, hur långt bort som helst i princip. Han är nu invalid efter att ha blivit utsatt för ett mordförsök.

Världsormen, guldsmeden, förgiftar världen, och vill att vi ska vara medskyldiga till detta, så att denne kan förgifta oss. Alla handlingar vi gör för att medverka till detta, lagras i vårt undermedvetna, därför har medvetandegörandet utav det undermedvetna av 'Väst-makterna' betraktats som det största brottet som ska bestraffas hårdast. Finns det något slut på denna tragedi?

Innan vi avslutar, ska vi i grunden kritisera Rumi och Sufismen, som alltså skenbart tycks sälla sig till idén att 'allt är Allahs vilja', dvs. att Gud sänt Iblis att medvetet förgifta världen – så att kärlek ska upptändas i hjärtana hos 'Allahs utvalda'; nu ser vi vilken patetisk vanföreställning detta är;

'den som tiger tycks samtycka' som Påven Bonafacius den 8de sa, och i dessa dagar förgiftas Sultanen själv – var hans ursprungliga ömma punkt, att han tyckt att 'ändamålen helgar medlen' då han förgiftade Guldsmeden?; Sultanen kallas idag 'sinnessjuk'.

Han borde ha tänkt på 2 saker de två största Profeterna har sagt; dvs. Jesus Gyllene Regel:

'du ska *behandla* andra – så som du själv vill bli behandlad' – och Profet Muhammad då han förbjuder tvångsmedicinering, med hotet om Guds straff – som är att vem som än i tvingar någon en substans mot dess vilja – som straff kommer behöva svälja samma mängd av samma substans – och inte bara det – det blir även en *kollektiv* bestraffning; alla som vistades i samma *sociala rum* – och såg på då tvångsmedicineringen skedde – utan att göra allt i sin makt för att ingripa att hindra denna – skulle också multiplicerat få detta rättmätiga straff. Man kanske kan säga att det är en multiplikation som innehåller ett delande element; och vad är inte den bi-polära dialektiska materialismen utom detta?

och – allt det här för Nafs! Begäret efter Nafs – att titta med lust!

Kvinnor som frivilligt täcker sin skönhet tycks alltså ha en poäng!

'Månen sover – med krigets drömmar i sitt hår' – som jag skrivit någonstans i en dikt.

De psykotiska, förväntas alltid vara utan sammanhang,

och de andra letar i perfiditet efter minsta spricka i fasaden.

Alltmedan de dyrkar psykopaten

som kan fylla sitt undermedvetna

med vilka vedervärdigheter som helst,

utan att det stjälpes.

Loch ness-odjuret

Låt oss ta en rad ur den sjukt sentimentala dikten *The hills we climb*, av Amanda Gorman;

If *we're* to live up to our own time, then victory won't lie in the blade, but in all the bridges
we've made. That is the promise to glade,

Här förordar Amanda Gorman Guldsmeden, den otrogna livsstilen, som ger upphov till
klasskillnader och stor själslig olycka.

I en liten glänta, tänker hon sig att guldsmeden och tjänarinnan ska träffas, och ha orgier; hon
förordar förgiftandet av Sultanen, och, förleder honom även att misstro det som Drottning
Kristina observerade: Pennan övertalar ingen, svärdet övertalar alla.

Ett tydliggörande exempel på sentensen: Vildhundar är farliga – men – sinsemellan nafsar de
bara; denne egofulla lek, tar jag ur *Philomene Grandins* bok om sin pappa.

Hon och han är bjudna till Nobelbanketten 2016, och får där göra sällskap vid Svenska
Akademiens bord av bland andra Kristina Lugn som de sitter bredvid.

Då en fotograf tar foto på denna del av sällskapet, vill denne ta en extra bild av *Philomene*:

'You chose the right girl!' vrålade Izzy. 'Det där var riktigt oförsäamt!' – näbbar då Kristina
Lugn emot, och det blir *nästan* bråk mellan henne och *Philomene*. *Philomene* säger att: han sa
så bara för att jag är hans dotter.

Denna egofulla lek, skriver Nordisk Ungdom om i sin sång *Frågor till far*, där de beskriver,
från nationalisternas synpunkt, sin vilja att få delta i denna egofulla lek, utan att det plötsligt,
bara för att de politiskt sätt inte passar in i 'Konstnärskulturen', ska bli blodigt allvar : de
skriver:

'de såg det som allvar, och inte som lek,

de älska att hata det folk som de svek'

/ Marcus Beijar Mellin 14 Maj 2021

Zinah blockerar dopamin receptorerna, genom att när zikhr i eld-elementet tar plats i den troendes medvetande, blockera uppfattandet av eldens kraft, i ett blockerande av dopaminreceptorerna i hjärnan.

Det är därför som "svarta änkan" är ett så vanligt förekommande tema, ty det handlar om att sätta upp spindelnät i andevärlden för den troende, varigenom denne inte kan manifesteras Allahs kraft genom sig själv.

Detta såg Rumi redan för nästan 1000 år sedan, och skrev Mathnawi som börjar med berättelsen om hur Sultanen förgiftar guldsmeden som ju hade begått otukt med hans älskade.

Så dom bytte ut mamma, pappa, barn, mot pappa, mamma+mammans gula kossa hon dyrkar vid sidan av sin man – gående in i Zinah – precis som vers 17 i Sura 2 (Sura Den gula kossan) lyder:

Det är som en man som tände en eld, men när den illuminerade de omkringvarandes ansikten – tog Allah deras ljus ifrån dem och lämnade dessa i fullständigt mörker, nu kan de ej se någonting.

Det är därför att eld demonen, manifesterat genom den gula kossan, har besatt kvinnan – och därför så kan du inte uppleva den luft-upplevelse av frigörelse i den heliga elden som Jesus startade och som han vaktar, enligt De döda havsrullarna.

Din manlighet i suastica på det viset, störd, så är detta början på en galenskap; att bli tvingad att svälja bilder mer och mer komprimerade, mer och mer micro.

Elden som annars expanderar dessa till dess rätta former, är alltså blockerad, vilket är vad Neurolepticum (Nakna Luncher) gör med sinnet vid intagandet av dessa. Så otukt och "psykiatrins" Big PHarma dyrkande kom slutligen till denna punkt där små små piller och sprutor som du tvingas ta varje dag eller så, blockerar dina receptorer i hjärnan automatiskt; du ska alltså inte ha någon chans att vinna i kampen mot gula kossan. Att du börjar andas ytligt liksom du icke fick luft, leder antingen till en på syntetisk väg skapad skizofreni i detta fall, eller helt enkelt till att du får cancer.

Man ska tala om 'allas lika värdighet' dvs. alla har rätt till ett självförverkligande; detta självförverkligande vill den "psykiatriska" diktaturen ta ifrån oss helt, och diktera vad som sant och verkligt, skyllande på våra hjärnor, att det där är något fel.

/ Marcus Beijar-Mellin 12 December 2022